

Věc C-324/19

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

19. dubna 2019

Předkládající soud:

Finanzgericht Hamburg (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

3. dubna 2019

Žalobkyně:

eurocylinder systems AG

Žalovaný:

Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Hlavní celní úřad města Hamburk, Německo)

Finanzgericht Hamburg (Finanční soud v Hamburku, Německo)

Usnesení

Ve věci

eurocylinder systems AG

[omissis]

– žalobkyně –

[omissis]

proti

Hauptzollamt Hamburg (Hlavní celní úřad města Hamburk, Německo)

[omissis]

– žalovanému –

jejímž předmětem je clo (včetně celního tarifu)

[4.] senát Finanzgericht Hamburg (Finanční soud v Hamburku) [*omissis*] dne 3. dubna 2019 [*omissis*]

[*omissis*]

[*omissis*]

rozhodl takto:

1. Řízení se přerušuje až do vydání rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie o předběžné otázce.
2. Soudnímu dvoru Evropské unie se k rozhodnutí o předběžné otázce předkládá následující otázka týkající se platnosti aktu přijatého orgány Unie:

Je nařízení Rady (ES) č. 926/2009 ze dne 24. září 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, platné?

[*omissis*]

[*omissis*] [údaje týkající se procesních záležitostí]

Odůvodnění

I.

- 1 Žalobkyně se domáhá vrácení zaplacených konečných antidumpingových cel na dovoz bezešvých trubek pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“).
- 2 Žalobkyně, která vyrábí vysokotlaké ocelové láhve, od května 2014 do prosince 2015 z ČLR dovážela bezešvé ocelové trubky, za které na základě nařízení (ES) č. 926/2009 zaplatila antidumpingová cla v celkové výši přesahující jeden milion eur. Jeden z těchto dovozů se uskutečnil dne 4. listopadu 2014. Tohoto dne žalobkyně do volného oběhu propustila trubky z oceli zařazené do podpoložky kombinované nomenklatury 7304 5993 20 0, u kterých uvedla doplňkový kód TARIC A950. Výrobce předmětných trubek byla společnost Tianjin Pipe (Group) Corporation (TPCO) (dále jen „TPCO“). Žalovaný pro tento dovoz celním výměrem ze dne 4. listopadu 2014 (AT/C/40/17432/11/2014/4851) stanovil antidumpingové clo ve výši 22 123,10 eura. Clo se vyměřuje na základě individuální sazby antidumpingového cla ve výši 27,2 % stanovené pro spolupracující výrobce podle čl. 1 odst. 2 ve spojení s přílohou nařízení (ES) č. 926/2009. K těmto spolupracujícím výrobcům patří i společnost TPCO.

- 3 Dopisem ze dne 6. listopadu 2017 žalobkyně požádala o vrácení antidumpingových cel uložených výměrem ze dne 4. listopadu 2014. [omissis]
- 4 Žalobkyně svou žádost o vrácení zaplaceného cla odůvodňuje tím, že Tribunál Evropské unie (dále jen „Tribunál“) rozsudkem ze dne 29. ledna 2014 (T-528/09) zrušil právní základ pro výběr příslušných antidumpingových cel – nařízení (ES) č. 926/2009 – v rozsahu týkajícím se dovozu výrobků vyrobených společností Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd. Kasační opravné prostředky podané proti tomuto rozsudku Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) zamítl rozsudkem ze dne 7. dubna 2016 (C-186/14 P a C-193/14 P). Důvody zrušení jsou obecné povahy a neomezují se na výrobce, který podal žalobu. Nařízení (ES) č. 926/2009 je tedy neúčinné v celém rozsahu.
- 5 Rozhodnutím ze dne 12. prosince 2017 (AT/S/00/581/12/2017/4850) žalovaný žádost o vrácení zaplaceného cla zamítl. Výše uvedený rozsudek Tribunálu se vztahuje pouze na výrobce, který podal žalobu, nikoli však na dovozy žalobkyně.
- 6 Námitku podanou dopisem ze dne 20. prosince 2017 žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 23. srpna 2018 (RL 490/17). Vzhledem k tomu, že nařízení (ES) č. 926/2009 ještě nebylo zrušeno s účinky vůči všem hospodářským subjektům, je čl. 2 odst. 2 ve spojení s přílohou tohoto nařízení stále právním základem pro výběr antidumpingových cel, o jejichž vrácení bylo požádáno.
- 7 Žalobou podanou dne 28. září 2018 se žalobkyně i nadále domáhá, aby jí bylo vyhověno. Dovolává se neplatnosti předmětného nařízení *erga omnes*. Opírá se při tom o rozsudek Tribunálu ze dne 29. ledna 2014 (T-528/09). Případy nesprávného právního posouzení, které Tribunál zjistil, vedou k neplatnosti předmětného nařízení jako celku. Žalobkyně navrhuje, aby se Finanzgericht (finanční soud) s otázkou platnosti nařízení (ES) č. 926/2009 obrátil na Soudní dvůr.
- 8 Žalobkyně není ani výrobcem, ani dovozcem dotčených výrobků. Dovážené trubky ani neprodává dále, nýbrž je zpracovává. Nejsou tedy k dispozici žádné ceny dalšího prodeje. Žalobkyně není ve spojení s žádným vývozcem dotčených výrobků.
- 9 Žalobkyně po vydání prozatímního antidumpingového nařízení – nařízení (ES) č. 289/2009 – podala žádost o ústní slyšení podle článku 2 tohoto nařízení. Dne 24. června 2009 se tedy v Bruselu konalo ústní slyšení.
- 10 Žalobkyně navrhuje, aby soud

zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 12. prosince 2017 ve znění rozhodnutí ze dne 23. srpna 2018.
- 11 Žalovaný navrhuje, aby soud

zamítl žalobu.

Žalovaný odkazuje na svá dosavadní vyjádření.

- 12 [omissis] [údaje týkající se procesních záležitostí]
- 13 Předkládající senát na základě analogického použití ustanovení § 74 Finanzgerichtsordnung (finanční soudní řád) přerušuje řízení a podle čl. 267 prvního pododstavce písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) Soudnímu dvoru předkládá k rozhodnutí předběžnou otázku uvedenou ve výroku, jelikož právní posouzení projednávaného případu závisí na použití aktu unijního práva, o jehož platnosti existují pochybnosti.
- 14 **1. Přípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce**
- Žalobkyně se může dovolávat neplatnosti nařízení (ES) č. 926/2009. Hospodářský subjekt, který podal žádost o vrácení antidumpingových cel, která zaplatil, může v případě, že vrácení bylo zamítnuto, ve sporu vedeném před soudem členského státu zpochybnit platnost dotčeného nařízení. Tento soud může či dokonce musí za podmínek článku 267 SFEU položit Soudnímu dvoru otázku ohledně platnosti dotčeného nařízení (rozsudky Soudního dvora ze dne 18. října 2018, *Internacional de Productos Metálicos SA*, C-145/17 P, bod 61; a ze dne 14. června 2012, *CIVAD*, C-533/10, bod 33).
- 15 Výjimka se neuplatní. Bylo by tomu tak pouze tehdy, pokud by žalobkyně proti nařízení (ES) č. 926/2009 mohla podat přímou žalobu. Tak tomu není. Žalobkyně nebyla předmětem antidumpingového šetření. Pouze se účastnila ústního slyšení. Přímou žalobu proti tomuto nařízení nemohla podat ani podle čl. 263 čtvrtého pododstavce poslední části věty SFEU. Antidumpingová cla byla uložena teprve rozhodnutím příslušného vnitrostátního orgánu (k obdobné situaci viz rozsudek Soudního dvora ze dne 18. října 2018, *Rotho Blaas Srl*, bod 26 a násl., zejména bod 40).
- 16 **2. Právní rámec**
- a) Podmínky vrácení zaplaceného cla se řídí buď článkem 236 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307; dále jen „celní kodex“ nebo „CK“), nebo čl. 116 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 117 odst. 1 a článkem 121 nařízení (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1; dále jen „celní kodex Unie“ nebo „CKU“), které v plném rozsahu vstoupilo v platnost s účinností od 1. května 2016 a zároveň zrušilo celní kodex (čl. 286 odst. 2 ve spojení s čl. 288 odst. 2 CKU). Pro účely řízení o předběžné otázce není potřeba vyjasnit, která ustanovení se použijí, jelikož ustanovení použitelná podle obou těchto nařízení stanoví stejné podmínky.

- 17 Z hmotněprávního hlediska zní čl. 236 odst. 1 první pododstavec CK:

Dovozní nebo vývozní clo se vrátí, jestliže se zjistí, že v době, kdy bylo zapláceno, nebyla jeho částka dlužná ze zákona nebo že byla zaúčtována v rozporu s čl. 220 odst. 2.

Článek 116 odst. 1 písm. a) CKU zní:

Jsou-li splněny podmínky stanovené v tomto oddíle[,] částky dovozního nebo vývozního cla se vracejí nebo promíjejí z kteréhokoliv z těchto důvodů:

a) přeplatky na částkách dovozního nebo vývozního cla[.]

Článek 117 odst. 1 CKU ve výňatku zní:

Částka dovozního nebo vývozního cla se vrátí nebo promine, pokud původně oznámená částka odpovídající celnímu dluhu přesahuje splatnou částku [...].

- 18 Ohledně formálních podmínek, zejména ohledně lhůty pro podání návrhu, platí následující:

Článek 236 odst. 2 první pododstavec CK zní:

Dovozní nebo vývozní clo se vrátí nebo promine na základě žádosti podané u příslušného celního úřadu ve lhůtě tří let ode dne, kdy byla částka cla dlužníkovi sdělena.

Článek 121 odst. 1 písm. a) CKU zní:

Žádosti o vrácení nebo prominutí cla podle článku 116 se předkládají celním orgánům v těchto lhůtách:

a) v případě přeplatků na částkách dovozního nebo vývozního cla [...] ve lhůtě tří let ode dne, kdy byl celní dluh oznámen[.]

- 19 b) Článek 1 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 926/2009 ze dne 24. září 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých bežešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2009, L 262, s. 19; dále jen „nařízení (ES) č. 926/2009“), ukládá konečné antidumpingové clo na dovozy některých trubek pocházejících z ČLR.

Pro spolupracující společnosti uvedené v příloze nařízení činí podle čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 926/2009 individuální sazba antidumpingového cla 27,2 %. V příloze nařízení jsou uvedeny zejména společnosti:

Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd.

Tianjin Pipe (Group) Corporation (TPCO)

- 20 Podle čl. 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 926/2009 se použijí platné celní předpisy, není-li stanoveno jinak.
- 21 c) Nařízení (ES) č. 926/2009 se opírá o nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s.1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45; dále jen „základní AD nařízení“). V článku 3 odst. 9 tohoto nařízení je pod nadpisem „Zjišťování újmy“ uvedeno:

Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivedla stav, v němž by dumping působil újmu, musí být zřetelně předvídatelná a bezprostřední.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno mimo jiné přezkoumat tyto činitele:

- a) významná míra zvýšení objemu dumpingových dovozů na trh Společenství naznačující pravděpodobnost podstatně zvýšených dovozů,
- b) dostatečná volně dostupná kapacita vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení jeho kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dumpingových dovozů do Společenství, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou ostatní vývozní trhy vstřebat dodatečný vývoz,
- c) dovozy, uskutečňované za ceny, které budou mít za následek významné snížení cen nebo zamezení vzestupu cen, ke kterému by jinak došlo a které by zřejmě zvýšily poptávku po dalších dovozech;
- d) zásoby výrobku, který je předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další dumpingové vývozy a že, nebudou-li přijata ochranná opatření, vznikne podstatná újma.

- 22 Článek 9 odst. 4 základního AD nařízení zní:

Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Společenství podle článku 21 je nutné zasáhnout, uloží Rada prostou většinou na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem konečné antidumpingové clo. [...]

23 3. Relevance předběžné otázky pro rozhodnutí

Žalobkyně se domáhá vrácení zaplacených antidumpingových cel, která byla uložena na základě nařízení (ES) č. 926/2009. Okolnost, že dovezené trubky spadají do věcné a časové působnosti tohoto nařízení, není mezi účastníky sporná.

24 Tříletá lhůta pro vrácení [čl. 236 odst. 2 první pododstavec, resp. čl. 121 odst. 1 písm. a) CKU] byla dodržena. Lhůta začala běžet dnem následujícím po vydání celního výměru ze dne 4. listopadu 2014 [čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny; Úř. věst. 1971, L 124, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 51]. Tímto dnem byl 5. listopad 2014. Vzhledem k tomu, že 5. listopadu 2017 byla neděle, uplynula předmětná lhůta následující pracovní den, dne 6. listopadu 2017 ve 24:00 hodin (čl. 3 odst. 4 první pododstavec nařízení č. 1182/71). Tohoto dne byla žádost o vrácení zaplaceného cla faxem doručena žalovanému.

25 Nařízení (ES) č. 926/2009 bylo rozsudkem Tribunálu ze dne 29. ledna 2014 (T-528/09) zrušeno v rozsahu, v němž se týká vývozu výrobků vyrobených společností Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd. Ve vztahu ke všem ostatním vývozům do EU, na které se toto nařízení vztahuje, je toto nařízení stále platné (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. června 2012, CIVAD, C-533/10, bod 33). Vzhledem k tomu, že je stále platné, musí je žalovaný uplatňovat. Při uplatňování nařízení by neexistoval nárok na vrácení zaplaceného cla, jelikož původně stanovená antidumpingová cla by byla dlužná ze zákona. Naproti tomu, pokud by nařízení bylo neplatné rovněž ve vztahu k dovozům žalobkyně, bylo by nutno původně uložená antidumpingová cla vrátit, jelikož by nebyla dlužná ze zákona ve smyslu čl. 236 odst. 1 prvního pododstavce CK, resp. jelikož by se v tomto rozsahu jednalo o přeplatek na částce dovozního cla [čl. 116 odst. 1 písm. a) CKU].

26 Vzhledem k tomu, že předkládající senát jakožto soud členského státu nemá pravomoc, aby sám prohlásil akty přijaté unijními orgány, ke kterým patří rovněž antidumpingová nařízení Rady, za neplatné (rozsudky Soudního dvora ze dne 22. října 1987, Foto-Frost, věc 314/85, bod 15; a ze dne 6. prosince 2005, Gaston Schul Douaneexpediteur BV, C-461/03, bod 21), je třeba tuto věc předložit Soudnímu dvoru.

27 4. Právní úvahy týkající se předběžné otázky

Nařízení (ES) č. 926/2009 je neplatné, pokud je v rozporu s předpisem vyšší právní síly. V úvahu přichází pouze rozpor se základním AD nařízením.

Tribunál v rozsudku ze dne 29. ledna 2014 (T-528/09) rozhodl, že nařízení (ES) č. 926/2009 porušuje čl. 3 odst. 9 a čl. 9 odst. 4 základního AD nařízení (bod 92 citovaného rozsudku).

28 Článek 3 odst. 9 základního AD nařízení stanoví zásady zjišťování hrozící podstatné újmy. Tribunál (bod 91 citovaného rozsudku) konstatoval, že orgány

EU při analýze čtyř faktorů uvedených v tomto ustanovení, které se týkají analýzy hrozící újmy, jeden faktor považovaly za irelevantní (zásoby); dva faktory vykazují nesoudržnosti mezi předpoklady Komise potvrzenými Radou v napadeném nařízení a relevantními údaji za období po dobu šetření (objem dovozu a ceny dovozu), a jeden faktor (vývozní kapacita a nebezpečí přesměrování vývozu) byl posouzen neúplně, pokud jde o relevantní skutečnosti, které mají být vzaty v úvahu.

29 Tribunál (bod 91 citovaného rozsudku) dále uvádí:

Tyto nesoudržnosti a mezery musí být dány do souvislosti s požadavky stanovenými základním nařízením, podle kterých musí hrozící újma vycházet „ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti“ a změna okolností, která vytvoří situaci, kdy dumping způsobí újmu, musí být „zřetelně předvídatelná a bezprostřední“.

30 Na základě této souvislosti Tribunál dochází k závěru, že se Rada dopustila zjevně nesprávného právního posouzení a porušila povinnost stanovenou v čl. 3 odst. 9 základního AD nařízení (bod 92 citovaného rozsudku).

31 Článek 9 odst. 4 základního AD nařízení stanoví, že konečné antidumpingové clo lze uložit pouze, pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá újma způsobená domácím výrobním odvětvím. Tak tomu v daném případě není, jelikož nebylo možno prokázat újmu (ve formě hrozící újmy), aniž by došlo k nesprávnému právnímu posouzení (bod 92 citovaného rozsudku).

32 Rozsudkem ze dne 7. dubna 2016 (C-186/14 P a C-193/14 P) Soudní dvůr zamítl kasační opravné prostředky, které byly podány proti rozsudku Tribunálu ze dne 29. ledna 2014.

33 Podle názoru předkládajícího soudu jsou důvody, které vedly ke zrušení nařízení (ES) č. 926/2009 ve vztahu ke společnosti Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd., obecné povahy. Týkají se totiž zjištění újmy způsobené domácím výrobním odvětvím, která je základní podmínkou pro uložení antidumpingového cla. Předkládající soud tedy zastává názor, že nařízení (ES) č. 926/2009 by mělo být z důvodů, které jsou uvedeny v rozsudku Tribunálu ze dne 29. ledna 2014, zrušeno v celém rozsahu.

[omissis]

[podpisy]

[omissis]